

ת"פ 59301/12 - המחלוקת לחקירה שוטרים - מח"ש נגד אייל אביסדריס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59301-12-16 מחלוקת לחקירה שוטרים -
מח"ש נ' אביסדריס

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המחלוקת לחקירה שוטרים - מח"ש
ע"י ב"כ עוז רון יצחק
נגד

הנאשם אייל אביסדריס
ע"י ב"כ עוזabi Chimi

זכור דין

רקע

.1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירות הטרדה מינית וה恬נות, לפי סעיף 3(א)(5)א) בצוות סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998 (להלן: "חוק למניעת הטרדה מינית"), וכן בעבירות פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 5 בצוות נסיבות סעיפים 2(4) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות" או "החוק").

בהתאם לעובדות כתוב האישום בהן הורשע, המתלוונת היא בת מיעוטים אשר נולדה כגבר שעבר ניתוח לשינוי מין, ללא ידיעת בני משפחתה, למעט אמה ואחיה הצעיר. הנאשם שירת במועד האירוע בשוטר תנועה בס"ירת האופנויות הארץ-ישראלית.

ביום 2.5.2015, בעת שהמתלוונת נגעה ברכבה בתל אביב, נעקרה על ידי שוטרים בחשד לביצוע עבירה תנועה. בעקבות דין ודברים שהתרחש במקום, עצרו אותה השוטרים והובילו אותה לתחנת משטרת שרת הסמוכה למקום.

בעת שהותה ב"יומן" תחנת המשטרה, צילם הנאשם את המתלוונת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שברשותו, כאשר בצילום נראה מחשוף שמלה וחילק מהזה חשוב (להלן: "הסרטון"). לאחר מכן, הפיז הנאשם את הסרטון לכל שוטרי הצוות שלו, המונה כעשרה שוטרים, באמצעות יישומון "WHATSAPP" אשר נועד להעברת מסרים מיידיים, בהם קטעי וידאו וקול. הנאשם עשה כן, על אף שמדובר הסרטון שיש בו לבזות ולהשဖיל את המתלוונת, ובלא הסכמתה (להלן: "הפרסום").

סגור לאחר מכן, בעקבות הפרסום, הופץ הסרטון במרשתת באמצעות מספר תוכנות שיתוף, תוך פגיעה חמורה

בפרטיות המתלוננת ובשם הטוב, וטור בזיהה והשפלה ברבים (להלן: "הפרוסם ברבים").

בהתאם להסכמה אליה הגיעו הצדדים, ועל מנת להימנע מעדות המתלוננת בבית המשפט, הסכימו הצדדים כי בעקבות הפרוסם ברבים, נחשפו לסרטון בני משפחתה של המתלוננת ותושבי עיר מגוריהם, ובאופן זה התגלה להם לראשונה כי ביצהה ניתוח לשינוי מין. לאור זאת, החלו הטרדות כלפי המתלוננת מצד בני משפחתה, היא נמנעה מלשוב ולבדק בבית הוירה, ואף עזבה את דירתה ועברה להתגורר בעיר אחרת. בעקבות כך, וכן בעקבות התרחקות חלק מבני משפחתה וחבריה ממנה, שקרה המתלוננת בדיון.

פסקין שירות המבחן

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבלו תסקרים בעניינו של הנאשם. בתסקירות הראשון, ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר שהוא מבין את משמעות מעשיו והפגיעה הנובעת מהן, אך מדובר בתגובה שכלתונית בלבד, הכרה פורמלית בעיקורה, כאשר בולטת גישת הנאשם התופס את עצמו כקרובן במקורה זה. בנוסף, התרשם שירות המבחן מאדם בעל קוו אישיות נרkipיסטיים, בעל צרכי שליטה גבוהים המרכז עצמו ומחזיק בעמדות מגדריות סטריאוטיפיות. שירות המבחן ערך תסוקיר משלים, בהיעדר הערכה לגבי סוגיות אי הרשותה הניגרת. בתסקירות המשלימים, התייחס שירות המבחן להגמשה מסוימת שללה בגישה הקורבנית של הנאשם, אשר נכח בשני מפגשי טיפול קבועתי. בתסקירות המשלימים, הביע שירות המבחן התרשםות כי הנאשם מבין את הפסול במעשיו, מביע חרטה כנה, ומצליח להתבונן באופן ביקורתי יותר על התנהלותו.

לגביו סוגית הרשותה, ציין שירות המבחן את המקום המרכזי שתופסת עבודת הנאשם כשורר במשך שנים רבות, וכי הנאשם הדגיש שיפוטר באופן מיידי ככל שתיוותר הרשותתו.

שירות המבחן סבור כי יש לשקל בחייב את ביטול הרשותה לצד הטלת צו מבחן ושל"צ, זאת בעיקר בשל השפעתה הישירה של הרשותה על המשך תעסוקתו במשטרת, אך גם לאור התガイותו להליך הטיפולי והפגיעה הצפואה בדיםיו העצמי בשל הרשותה.

ראיות לעונש

3. המאשימה הגישה תצהיר נפגע עבירה, לגביו לא התקבלה חקירת המתלוננת. מהתצהיר עולה, כי המתלוננת נולדה בסכניין ועברה ניתוח לשינוי מין בשנת 2015, אשר רק אמה ידעה לגביו מזמן כל משפחתה. המתלוננת הצהירה כי הקפידה לשמור על פרטיות ואורת חייה, בדרך בה לאفتحה מעולם חשבון בשרותות חברותיות, על מנת שתמונהיה לא יתגלו בפני החברה הסגורה בה גדלה. במהלך ביקוריה את משפחתה ---, נהגה המתלוננת להתלבש באופן שלא יחשוף את דבר חייה כאישה, ושמרה על קשר טוב עם משפחתה המורחבת. לאחר פרוסם הסרטון, משפחתה נתקה איתה את הקשר כמעט חלוטין, היא ובן זוגה ספגו איומים, הטרדות והשפנות, והם נאלכו לעבר מקום מגורים בשל חשם. המתלוננת הוסיפה, כי מאז חסיפת בני משפחתה לסרטון וניתוק הקשר, היא אינה יכולה לבקר בסכניין זאת בשל חששה לחניה. בנוסף, המתלוננת החלה להסתגר בביתה, סבלה מדיכאון ומנשירת שיער, ואמונה ברשויות המדינה התערער. רבים בסביבת המתלוננת זיהו אותה הסרטון, והוא סבלה מהערות

משפליות רבות, אשר גרמו לה לעגמת נפש רבה.

4. כudi הגנה, העידו לעונש סנ"כ יובל זוליכה, רפ"ק הדס שרביט בן בגין וגברת ענת זרס' אביסדריס, גיסתו של הנאשם.

סנ"כ זוליכה משמש כמפקדו של הנאשם מזה מספר חדשם, והתרשם כי מדובר בשוטר נעים הילכות, בעל מוטיבציה, ישר ואמין. לשאלת ב"כ הנאשם, השיב כי מקרים עליהם שמע, הרשעה עלולה הגיעו לידי פיטורי מהמשטרה.

רפ"ק בן בגין, עובדת סוציאלית קלינית, החלה לטפל בנאשם לאחר שפנה אליה לעזרה נפשית בחודש אוקטובר 2017, תוך דיווח על סימפטומים פוסט טראומטיים שהחריפו לתגובה חרדה חריפות אשר לו בהתקפי חרדה אף הימנעות מהתערב באירועים תוך חרדה להיפגע. עוד העידה, כי הנאשם חסר יכולת עלות לאוטובוס מחוש שיאlez להגביה כשוטר ויחוש מאי בלתי מוגן ויאlez להיענש ולהיפגע. הנאשם הופנה להערכה פסיכיאטרית, אוביון כסוגל מהפרעה פוסט טראומטית מלאה בדיכאון, והחל ליטול תרופות. עוד פירטה לגביירידה בתפקידו המשפטי של הנאשם, אשר החל להימנע גם בביתו ונטה לתגובה של אי שקט. כתוצאה מהירידות הנאשם מתמודדות במסגרת תפקידו המשטרתי, עבר לבקש תפקיד משידי, אשר הביא לירידה בשכרו. רפ"ק בן בגין רואה בנאשם כקרוב נסיבות באירוע הנדון, כאשר הנאשם הגיב בתום לב, ממוקם של הגנה עצמית. חלק מההlixir הטיפולי, בוצע עיבוד של המחרק הקשה אותו משלימים על אמירתאמת לעונת דיווח שקר. לטענת המתפלת, הנאשם יכול היה לצאת ללא כל דופי מההlixir לו היה משקר, ולתחושתו, מתוך שיקול דעת מוטעה, הוא נפגע בשל כנותו וושרו. רפ"ק בן בגין העידה, כי במהלך עבודתה עם הנאשם ביקשה להביא לכך שהוא יוכל לתפוס את עצמו ב"פן הנורומי", זאת לעומת "התפיסה המשפטית", ציון שלא הייתה כל כוונה לבצע עבירה.

לבסוף, טענה כי הנאשם היה מועמד לתפקידים שונים ואף לקורס קצינים, אך לא עלה בידו להשתלב בהם בשל ההlixir המשפטי (ציון, כי לא הוצגה כל ראייה לטעון זה). מתוך נסionaה במתן המלצות לאגף משמעת, טענה רפ"ק בן בגין כי עונש חמיר לא יסייע לנאשם להמשיך ולשרת במשטרה.

גברת אביסדריס, גיסתו של הנאשם, העידה על הסיווע והתמיכה של הנאשם באימו, על המשפחה הערכית התורמת רבות למדינה, ועל הנאשם כאדם ערכי אשר מעיד מעידה חד פעמיות שיצרה משבר קשה בתא המשפחת בו הנאשם הוא המפרנס העיקרי.

ב"כ הנאשם הגיע סיכון הערכות תקופתיות שניתנו על ידי מפקדי הנאשם במשך שנים רבות.

טייעוני הצדדים

.5. ב"כ המאשימה טען כי נסיבות המקירה, בו מעשו של הנאשם הביאו לחשיפת סודה ה/cms של המתלוונת אשר עברה ניתוח לשינוי מין, בפני משפחתה, למעט אמה שידעה קודם לכן, מהות פגיעה חמורה ביותר ביותר בפרטיות המתלוונת, בשמה הטוב ובכבודה. ערכיהם נוספים שנספגעו כתוצאה ממשעי הנאשם, הם אמון הציבור במשטרתrica וכבודה של המשטרה, זאת בהתחשב בכך שהדבר התרחש בתוך תחנת משטרתrica, מקום בו האזרה אמרה לחוש בטוח, וכן לנוכח עדויות חבריו של הנאשם במהלך פרשת ההגנה. ב"כ המאשימה הוסיף, כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקירה זה, היא אנושה, וכן אף חומרת הנזקים שנגרמו וועלולים להיגרם בהמשך. לגבי הנזקים שנגרמו, הפנה להצחרת נפגעת העבירה, ולנזקים המשמעותיים ביותר שנגרמו לה כתוצאה מהמעשה. לגבי נזקים עתידיים, לאור אופי ההפשטה, טען שאין כל שליטה על הסרטון ועל קיומו במרשתת, ומכאן שמדובר בנזק ללא תוקף סופי. הקלות בה מבוצעות עבירות דומות והקשי באיתור המבצעים, הם בעלי משקל נוסף המחייב החמרה.

ב"כ המאשימה ביקש לתת משקל נוסף לחלקו המרכזי של הנאשם, אשר ביצע את הצלום והעבירתו, וכן לcker שהנ帀טט ניצל לרעה את כוחו ומעמדו בעת שהמתלוונת הייתה עצורה.

לאחר שהפנה לפסיקה, ובהתחשב בכך שהנ帀טט הורשע בשתי עבירות שהעונש המירבי בצד כל אחת מהן עומד על 5 שנות מאסר, עתר ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

לędzi נסיבותיו האישיות של הנאשם, טען כי מדובר בשוטר שתפקידו באופן יוצא מן הכלל במשטרתrica, ולא מעידות קודמות. לצד זאת, לא ניתן להתחשב בקבלה אחריות והודהה, לאור העובדה שהנ帀טט ניהול הוכחות. לעניין הרשותה של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי ישנים מקרים בהם אין מנוס מהרשותה, וכן כי שאלת הרשותה מהוות רק אחד משיקולים רבים הנשקלים בעת בוחינת פיטורי הנאשם על ידי מפק"ל המשטרת.

לאחר שהפנה לפסיקה נוספת, עתר ב"כ המאשימה למקם את העונש בשליש התחthon של המתחם, תוך שלא שלל מאסר בעבודות שירות, וכן פיצויי משמעותם למતלוונת ומאסר מותנה.

.6. ב"כ הנאשם, מiquid את טיעונו בכך שמדובר באירוע חד פעמי בחיי הנאשם, ליקוי מאורות נקודתי, עליו הנאשם מביע צער עמוק וחרטה. לגבי האירוע והפגיעה במתלוונת, טען כי לא "נחשף סודה", שכן המתלוונת נראית כאישה ומתלבשת כך בפומבי. הנאשם צילם את הסרטון והפיקו לקבוצה סגורה של שוטרים, בשל טענות מקומית, באירוע שנמשך כדקה או שתיים, לאחריו לא ניתן להסביר את הגלגול לאחר מכן. אין מדובר בתכנון או בזדון, ואין מדובר בסוג המקרים המופיעים בפסקה אליה הפנה ב"כ המאשימה .

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מתייחס להליך הפלילי במלוא האחריות והרצינות, וכל עולמו התערער בעקבות קיומו. במשך 25 שנים שימש הנאשם כשוטר מצטיין, ובעקבות המקירה נכנס למצב נפשי קשה, מתקשה לשאת את הבושה, והחל ליטול תרופות. ב"כ הנאשם התייחס לצורך בביטול הרשותה, לנוכח הקשי הרוב של הנאשם במציאות תעסוקה אחרת בגלוי, עת רישום פלילי מלאוה אותו. תסקיר השירות המבחן תומך, לטענתו, במידת הפגיעה ב הנאשם, הן בדיםיו העצמי והן בתעסוקתו.

לאחר שהיונה לפסיקה, סיכם ב"כ הנאשם כי מדובר באדם שנרג בטפסות, המבין את הפסול במעשהיו, אין כל חשש מפניו, ויש לנ��וט במקרה זה במידת החסד.

לפיכך, עטר לביטול הרשעה ולהטיל על הנאשם של"צ ופיקוח.

7. הנאשם בעצמו, הביע בושה על מעשיו, קיבל אחריות מלאה על המקרה והפגיעה, טען שגגה בשיקול דעתו, חייו נחרבו, ובקיש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

אי הרשעה

סדר הדין מחייב את הרשותו של מי שנמצא כי ביצע עבירה פלילית. סטייה מכלל זה והימנעות מהרשה, יעשו במצוות ובמושווה, כ"חריג שבחרים", אך "במקרים יוצאי דופן" (ע"פ 8528/12 אלין צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.2013) והאסמכתאות שם). בחינת סוגיה זו, דורשת את קיומם של שני תנאים מצטברים, כפי שנקבע בהלכת תמר כתוב (ע"פ 96/96 תמר כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337 (1997):סוג עבירה המאפשר לוותר על הרשותה, וכופגעה חמורה בשיקום הנאשם בעצם הרשותו. בית המשפט העליון ייחד הילך זה, לאותם מקרים חריגים בהם מקיימת רשותה הלא כוונונייה בעוצמת תפגועתה הרשעתה הבנאש, לבוקה תועלתה הציבורית הכללית כזאת מהרשה זו (רע"פ 12/9118 אלכסנדר פריגן נ' מדינת ישראל, (1.1.2013) והאסמכתאות שם).

עד נקבע, כיוון שפיגועה של הרשע הבשי קומנהם, עליל הצביע על פגיעה קשה וקרטית בשייקומו, ובסתענותו לאבותת יתרהית מתאימה (רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, (10.11.2014); רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.2015); רע"פ 8528/12 אלירן צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.2013)).

9. בחינת סוג העבירה ונסיבותיה, מצביעה על מספר גורמים המצביעים לכלל תומנת עבירות חמורות, שאינה מאפשרת את סיום ההליך ללא הרשעה.

הנאשם הורשע בשתי עבירות שונות, אשר נועדו להגן על ערכים שונים. מעשי הנאשם פגעה קשה וממשית בזכות המתלוונת לפרטיות ולכבוד עצמו, תוך ביזזיה המני. אמנם, כפי שטען ב"כ הנאשם, צילום המתלוונת לא תיעד קיום יחסין מין, תיעוד שעמד בסיס מקרים רבים בפסקה שהציגה המאשימה, ואולם במקרה זה מדובר בנסיבות חריגות: לנאשם היה ברור, החל מפגשו הראשון עם המתלוונת, כי אין מדובר באישה רגילה, אלא באדם ה"נזהה לאישה" (סעיף 7 בהכרעת הדיון, וכן הנזפה בסרטון); הנאשם צילם את זהה החשוף של המתלוונת, תוך התמקדות הצילום בחלק זה של גופה (סעיף 7 בהכרעת הדיון, וכן הנזפה בסרטון); טענת הנאשם בדבר מטרת צילום הסרטון לצורך הגנה עצמית והתראה בפני חבירו, נדחתה בהכרעת הדיון (סעיפים 8-10 בהכרעת הדיון). תוך קבלת

אחד מהסבירו לצורך בתיood המתלוונת חשופת החזה: "**קדום כל הטיפוס. מעולם לא נתקלתי בדבר כזה**" (סעיף 10 בהכרעת הדיון, וכן עמ' 12 ש-23 לפרט); באופן דומה, נדחתה בהכרעת הדיון טענת הנאשם לגבי מטרתה ה"מצבעית" של הפצת הסרטון על ידו לקבוצת חברי לעובדה, ונקבע כי מדובר בהפצה על רקע חברתי, אף משלא נלווה אליו כל מיל (סעיפים 14-15 להכרעת הדיון).

כך, ניתוח הראיות הביא לידי הקביעה, כי "**הנאשם צילם אירוע חריג ויצא דופן, אך לא בנסיבות המשטרתיות, אלא בשל הדמות השונה של המתלוונת, לאחר שנחטאנו שדייה.** מדבר בסרטון המתמקד במיניות המתלוונת, ובמיוחד - בחזה נשי חזוף, בו פטמה אחת מעוטרת בעגיל. **הנאשם צילם את המתלוונת בשלב זה, בו לא בוצעה על ידה כל עבירה, אך מיד לאחר שהמתלוונת חשפה את חזזה.** **הנאשם העביר את הסרטון לחבריו לצווות, לא בהתאם להנחייה כלשהי או נוהג, ולא לצורך "מצבעי", אלא בכדי לשתף את חבריו בתיood אותה דמות סגונית, יצאת דופן ועירומה, אותה צילם**" (סעיף 19 בהכרעת הדיון).

fan מחמיר נוסף של נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה, יש לראות בניצול הנאשם סמכותו כשוטר, על מנת לבצע את העבירות. אין מדובר בצילום של עוברת אורח ברחוב, אלא במתלוונת אשר נעזרה תחיליה על ידי הנאשם, בעת מלאי תפקידו כשוטר, והובלה על ידו אל תחנת המשטרה (עמ' 8 לפרט). בשלב זה, בו נשלהה חירות המתלוונת על ידי הנאשם, מכח סמכותו כדין, ובعودה נמצאת בתחנת משטרה בסמוך אליו, ניצל הנאשם את מעמדו ומרותו על מנת לצלם את הסרטון.

10. השימוש באמצעות טכנולוגיים זמינים, בלחיצת כפתור, תוך פגיעה בחולת נסיבות המתמקדות במיניותו וועלות להשפלו ולבזותו, הביאה את החוקן להוסיף את סעיף 5(א) בחוק למניעת הטרדה מינית. איני מקבל את טיעון ב"כ הנאשם, כי יש להקל עם הנאשם בשל העובדה שמדובר ב"אירוע של דקוטיים, לא יהיה לו זמן להתרטט, לחצת שולחן נגמר הלכו לך החיים" (עמ' 92 ש-23-24 לפרט). ראשית, טענת "להט האירוע" אשר הביא את הנאשם לשלווח את הסרטון לחבריו, נדחתה בהכרעת הדיון, תוך קביעה כי חלף פרק זמן משמעותי מעת הצלום בתחנת משטרת שרת ועד להפצת הסרטון, בעת שהנאשם ליווה את המתלוונת בתחנת משטרת מחוז תל אביב, זאת רק לאחר שצפה בעצמו הסרטון (ראו בהרבה סעיף 14ב' בהכרעת הדיון). לצד זאת, דברים אלה הם בבחינת מעלה מהדרוש ואין מஹויים את השיקול המרכזי: הקלות הבלתי נסבלת של תיעוד והפצת תכנים הפגעים בפרטיות ואף תכנים בעלי תוכן מיני משפיל וMbpsה, היא המכיבת, כשלעצמה, התיחסות מחמירה, כפי שאף החוקן ראה קבוע לצד כל אחת מהعبירות בהן הורשע הנאשם, עונש מרבי של חמיש שנות מאסר. לאחר הפצת תיעוד פוגעני, אף בקבוצה מצומצמת ביותר, מאבד המפיץ את יכולת השליטה על היקף התפוצה. הרתעת הגורם המתעד והמפיז הראשון, היא האפקטיבית ביותר למניעת מעשה העבירה והפגיעה בקורבנותיה. כך נאמר בעניין אחר: "**לצד הכיעור שבعبارة... אנו רואים להציג גם את נפיצותה והקלות הבלתי נסבלת של ביצועה. בהקשר קלה על מקש, ניתן להרים את חייו של אי מי ולצערנו הדבר נעשה חדשות לבקרים**"

(ע"פ (ת"א) 16-08-8878 מדינת ישראל נ' פלוני (11.1.2017), סעיף 8).

יש להזכיר, כי מעשה פלילי הקל לביצוע וקשה לאיות המבצע, במיוחד כשמדבר במעשה בעל פגיעה אפשרית בלתי ניתנת לשיעור (ראו סעיף 8 בכתב האישום המתוקן וכן את הצהרת נפגעת העבירה), מחייב התייחסות חדה, ברורה וחד משמעית מצד בית המשפט.

הצורך בהרעתת הרכבים, כפי שבא לידי ביטוי כאמור לעיל, מקבל משנה תוקף במקרים מסוימים של מטרים במשפט במהלך ניהולו. פרשת ההגנה חשפה תמונה מדאגה, בדרך התייחסותם של מספר שוטרים למקורה: הנאשם עצמו, שלל את אופיו המיני של הסרטון, וטען כי כלל לא "שם לב" לחזה החשוף של המתלוונת, זאת בנגד מוחלט לראות (ראו פרוטוטיפים 11,24 בכרעת הדין). המשיכו בכך זה אף הקצינו את התייחסותם, קצין המשטרה, פקד דוד שלם, אשר לא הבין "על איזה השפה אתה מדבר" (עמ' 44 ש- 28 לפרט), וכן חבריו צוותו של הנאשם אשר העידו כי לא הבינו ואף כת עינם מבחנים בחזה החשוף של המתלוונת, אשר התגלה על פניהם המסתך (ראו בהרבה סעיפים 12-14 בכרעת הדין). חלק מאותם שוטרים, הרחיבו כי אין רואים כל פסול בהפצת צילום המתעד עירום, לקבוצת שוטרים, זאת חלק מעובודתם, דוגמת רס"ב אריק חכים אשר העיד, כי אין רואה פסול במשלוח תמונה של ילדים עירומים, שנקלעו לעירובתו, בקבוצה ה"מבצעית" (עמ' 35 ש- 5-10 לפרט). ראו פרוטוטיפ גברי עדויות שוטרים על נסיבות בהן יפיצו צילומי עירום בקבוצה המבצעית, לרבות עדות הקצין פקד דוד שלם, בסעיף 13 בכרעת הדין). כפי שצווין בכרעת הדין, מדובר בעדויות מתרידות, ומעוררות מחשبة לגבי הקלות בה שוטרים האמונים על אכיפת החוק ושלומ הציבור, נכוונים להפר את פרטיותו של אזרח וכבודו.

לשם השלמת תמונה בעיתית זו, יש להפנות לעדותה של המטפלת בנאשם, במסגרת עבודתה במשטרה, רפ"ק בן בגין. מדובר במהלך הראות לעונש עולה, כי אינה מבינה את הבעיתיות בתנהלות הנאשם ואף רואה בו קורבן של נסיבות המקירה אך בשל עמדתו לומראמת ולא לשקר. בנוסף, מעמידה רפ"ק בן בגין את "הפן הנורומי", למלול "התפיסה המשפטית".

צروف עדויות השוטרים הרבים שהעידו בבית המשפט, מבוססת מצב עגום של התעלומות וחוסר הפנמה מצד אנשי אכיפת החוק, לגבי איסורים פליליים ברורים, המחייב עמדה בלתי מתאפשרת שתהווה הרעתת הרכבים (ראו לגבי צורך בהרעתת הרכבים, במקרה אינטראס ציבורי שאינו מאפשר אי הרשותה, רע"פ 18/1833 **долב שנון נ' מדינת ישראל**, (21.3.2018), סעיף 9).

11. הנסיבות נסיבות האירוע, עם המשקל המשמעותי שיש לתת במקרה הנדון לצורך בהרעתת הרכבים, מבוססים אינטראס ציבורי ממשמעותי המחייב את הרשותה הנאשם, ואין אפשרות את סיום ההליך לפני ללא הרשותו.

די באמור עד כה, על מנת לדחות את העיטה לבטל הרשותה הנאשם. אף על פי כן ולמעלה מהדרוש, אפנה לקושי העולה לגבי התנאי המctrבר השני שיש לבחון, הוא פגעה חמורה בשיקום הנאשם עצם הרשותו.

שרות המבחן וב"כ הנאשם, מיקדו הנמקותיהם לגבי תנאי זה, בפתרונות הצפויים לנאשם וכן בפגיעה

בדיםיו העצמי. לגבי הפגיעה בדיםיו העצמי, הרי שמדובר בפגיעה מסתברת בכל נאש נורטטיבי, נעד עבר פוליל, אשר מושע לראוונה בחיו. בית המשפט העליון קבע, כי "**הקריטריון המוצע על ידי המבקשת, שענינו פגיעה בדיםיו העצמי של הנאשם, אינו מקובל ואין לו כל אחיזה בהלכה הפסוקה**" (רע"פ 9042/17 **היאם עabd נ' מדינת ישראל** (27.12.2017), סעיף 9).

ביחס לפיטורים הצפויים לנאש, נתן שבודאי יש בו לפגוע בנאש ובמשפחותו הקרובה, לא הוציא ראות הנדרשות על מנת לתמוך בכך (ראו פסיקה בעניין בסעיף 8 לעיל). מסקנת השירות המבחן לגבי פגיעה קונקרטית בתעסוקת הנאש, מתבססת אך ורק על דבריו, לפיהם יופטר באופן מיידי ככל שהרשעתו תיוותר. אף מדויות עדיה ההגנה, סנ"צ זוליכה ורפ"ק בן בגין, עולה כי הרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו של הנאש, אך לא שהוא יביא לידי פיטוריו באופן ודאי. כך קבע בית המשפט בשאלת זו, לאחר קבלת ראות רלוונטיות:

"**עיננו הרואות כי הגורם המוסמך במשטרת ישראל מביא בחשבון שורה ארוכה של שיקולים חשובים ורלוונטיים. שאלת ההרשעה או אי ההרשעה היא רק אחד מבין אותם גורמים. לא זו בלבד, אלא שבנסיבות המשטרה אף לשקל פיטוריו של שוטר, גם אם זוכה בדיון, ככל שמאכ"ל המשטרה יהיה בדעתו שאין השוטר מתאים להמשיך ולשרת במשטרת, אף אם זוכה**" (ע"פ (חיפה) 13-04-2013 גאנם נ' מדינת ישראל (14.11.2013), סעיף נ"ז).

מכאן עולה, כי אכן תיתכן פגעה בנאש, ככל שהרשעתו לא תבוטל, אך ספק רב אם משקל עצם ההרשעה הוא חריג, יוצא דופן, ועונה על הגדרת "פגיעה חמורה" בשיקומו.

ב"כ הנאש הינה לפסיקה בה הסתיימו הליכים פליליים כנגד שוטרים ללא הרשעה. בכל אותן מקרים התייחס בית המשפט לפגעה האפשרית בנאש כתוצאה מהרשעתו, אך אין זאת למול חומרת העבירה. באותו מקרים מצא בית המשפט, כי אופי העבירות וניסי官ותהן, מאפשרים את סיום ההליך ללא הרשעה: בשני מקרים מדובר היה בפגיעה בפרטיות, בדרך של צילומים אינטימיים, אך ללא הפעלת התיעוד או שימוש אחר בו. במקרים הנוספים, מדובר היה בעבירותות שונות, החל מהפרת אמון, דרך החזקת סמ, ועד לתקיפה סתמת. לא ניתן לומר מאותם מקרים גירה שווה לקרה הנדון, במיחוד כאשר האיזון שנעשה בעת בוחנת סוגית אי ההרשעה, הוא בין התועלות לציבור כתוצאה מההרשעה לבין עצמת פגעת ההרשעה בנאש. בנסיבות המקרא הנדון, עצמת האינטרס הציבורי בהרשעה עולה במידה משמעותית למול מידת פגעתה בנאש.

באופן דומה, לא ניתן לקבל את המלצה השירות המבחן, אשר אינו בוחן את מכלול השיקולים העומדים להכרעת בית המשפט:

"**בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות השירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הרואוי... ראייתו של בית המשפט הינה רחבה יותר, ועליו לשקל מכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים על מערכת השיקולים אשר מנחים את קצין המבחן**"

(רע"פ 493/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.3.2017), סעיף 12).

אוסיפ, למללה מהצורך, כי אינו מקבל את מסקנת שירות המבחן, כי הנאשם יופטר באופן מיידי ככל שלא תבוטל הרשעתו, המבוססת על אמירת הנאשם בלבד, ללא שהוצגה כל ראייה התומכת בכך.

אין ספק כי יש מקום לתת משקל לנسبותיו האישיות של הנאשם, אך הדבר יעשה בעת קביעת עונשו ולא במהלך בחינת ביטול הרשעתו.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את העתירה לבטל את הרשותה הנאשם.

מתחם הענישה

12. מעשי הנאשם פגעו בזכותו של כל אדם לכבוד ולבטחון אישי, ביזו את נגעת העבירה והשפלו אותה. בנסיבות המקירה, מדובר בפגיעה לא קלה בערכיהם מוגנים אלה, ואולם עיקר הפגיעה היא חבלה אונשה בזכות המתلونת לפרטיות. המתлонנת החליטה לבחור בדרך חיים, שינוי מינה, אותם ביקשה להסתיר מפני משפחתה הקרובה. הנאשם, בנסיבות חסימם, רמס בריגל גסה את זכות המתلونת לפרטיות, תיעד אותה לשופת חזה, והפייץ את הסרטון לחבריו ליחידה, תוך אידישות לחסור שליטתו על היקף התפוצה. בהמשך, התפוצה אכן התרחבה במרשתת באופן ניכר, אשר הביא לחשיפת סודה של המתلونת בפני משפחתה ומכריה בעיר הולדתה, חשיפה שגרמה לה לנזק ממשי, כמפורט בסעיף 8 בעובדות כתוב האישום המתוקן ובהתחרת נגעת העבירה. פוטנציאל הנזק הרב, אכן התממש במקרה זה, וגרם לרעידת אדמה בחיה של המתلونת.

משקל נוסף ניתן לנسبות ביצוע העבירה אשר פורטו בהרחבה לעיל, תוך התייחסות למשקל ולמידת החומרה הנובעת ממנה, ולפייך יצוינו כתוב בקצרה בלבד: המתلونת צולמה בתחנת משטרה, בעוד עצורה, על ידי השוטר שעצר אותה; הנאשם יزم לבדוק את הצילום, ביצע אותו, ופרק זמן ניכר לאחר מכן - תוך מודעות מלאה לתוכנו ואף לאחר צפייה בו - בחר להפייצו לחבריו; המנייע לצילום ולהפצתו הוא מניע חברתי, לנוכח דמותה המיוחדת של המתلونת.

יש להתייחס עוד לקביעת המחוקק לגבי העונש המירבי לכל עבירה בה הורשע הנאשם, עונש העומד על 5 שנות מאסר בגין לפחות אחת מהן.

הצדדים הציגו פסיקה התומכת כל אחד בטיעוני. עיקר פסקי הדין שהגישה המאשימה, התייחס להפצת סרטונים המתעדים קיום יחסי מין או עירום, זאת לאחר צילום בסתר. חלק ניכר מהפסיקה ניתנת בביטחון צבאיים, ורמת הענישה נעה בין בין מאסר בעבודות צבאיות למאסר בפועל לתקופה קצרה.

שני פסקי דין שהגישו ב"כ הנאשם, העוסקים בפגיעה בפרטיות, מתייחסים לצילום מצבים אינטימיים ללא ידיעה, ואולם אין מדובר בהפצת הצילום, אותה פעללה בעלת פוטנציאל פגעה קשה, או שימוש אחר כלשהו שנעשה בו.

ה מקרה הנדון מציג נסיבות יוצאות דופן, צורך נתונים ייחודיים, היוצרים ייחודי פסיפס חריג של פגעה קשה

בערכים מוגנים. צודק ב"כ הנאשם, כי מוקד הפגיעה אינו צילום בסתר של יחסיו מין והפצתו, אך הרמת המסך מעלה מינה של המתלוונת, במקרה זה, והפצת הדבר ברבים, תוך אידישות לנסיבות המעשה, מהוות פגעה לא פחותה בזכותו לפרטיות.

לאחר ש שקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחת הענישה במקרה זה נוע בין מספר חודשי מאסר שכול וירצוי בעבודות שירות, ועד למאסר בפועל במשך 12 חודשים, זאת לצד מאסר מוותנה ופייצוי למתלוונת.

העונש המתאים

13. הנאשם מלא את תפקידו כשוטר, מזה שנים רבות, על הצד הטוב ביותר. מעידות על כך הערכות מפקדיו שהוגשו במהלך הטיעונים לעונש.

ה הנאשם העלה טענות שונות לגבי המיחס לו בכתב האישום, ולפיכך נשמעו ראיות, במהלך הוגש בשסכמה כל ראיות המשאימה. עובדה זו אינה משמשת כנגד הנאשם, אך הוא יוכל ליזקוף לזכותו קבלת אחראיות על מעשיו בשלב הראשוני. במהלך שלב הטיעונים לעונש, הביע הנאשם חרטה עמוקה על מעשיו, העולה בקנה אחד עם התרשםות שירות המבחן משינוי בגישתו הקורבנית, והבנה של הפסול במשעיו. אמנם, מדובר בתחילת הליך טיפול ובשינוי שהחל רק בשלבי ההליך הפלילי, אך אין ספק כי יש לתת לשינוי זה משמעות בעונש שיטול על הנאשם.

משקל נוסף, בעת קביעת העונש המתאים, יש לחת לutowה שה הנאשם שירת כשוטר במהלך החלק הארי של חייו הבוגרים, וההליך הפלילי כנגד השפיע עליו מבחינה נפשית, כמו גם על מערכת היחסים במשפחה הקרויה, כפי שבא לידי ביטוי בעת הטיעונים לעונש.

למול הצורך בעונשה חד משמעות, המתחייבת נוכחות אופי העבירות וה צורך בהרתעת הרבים, יש לזקוף לזכות הנאשם את כל האמור לעיל, זאת באופן המשפיע על מידת העונש אך לא על אופיו.

לגביו רכיב הפיצוי, אוחשב בכך ש"אינו בבחינת עיצום עונשי המוטל על הנאשם בגין מעשה עבירה שבייע, כי אם בבחינת פיצוי ראשוני לנפגע העבירה... פיצוי זה נועד למשם מספר מטרות, דוגמת הכרה חברתית בסבלו של הנפגע ומתן סعد מהיר לנפגע העבירה"

(ע"פ 3186/18 **דניס פטרוב נ' מדינת ישראל** (9.08.2018) סעיף 21).

לאחר ש שקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך חודשים, אשר ירצה בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

.2

ארבעה חודשים מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום
עבירה בה הורשע.

.3. בשל הנזק והפגיעה שנגרמו למחלונות, ישלם לה הנאשם פיצוי בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם
בעשרה תשלום שווים, החל מיום 1.10.18 ומיד חודש בחודשו.

**בית המשפט רשם בפנוי את הودעת ראש מחלקת משמעת במטה הארץ של משטרת ישראל,
במסגרת ע"פ(חיפה) 25199-04-13, אשר הוגש על ידי המאשימה בהליך הנדון, ולפיה פיטורי
שוטר, גם לאחר הרשעה, אינם נעשים באופן אוטומטי וכי כל מקרה נשקל לגופו בהתאם
לפרמטרים המפורטים באותה הودעה.**

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

נתן היום, כ"י אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.